

12. 11. 2009

ID: 58985

Postoupení pohledávky za v.o.s.

S postoupením pohledávky za veřejnou obchodní společností přechází na nabyvatele i právo ze zajištění této pohledávky ručícími společníky. Na postupníka přechází rovněž právo domáhat se soudního výkonu rozhodnutí zavazujícího hlavního dlužníka (v. o. s.), tak i rozhodnutí, jímž jsou zavázáni k plnění postoupené pohledávky dlužníkovi ručitelé (společníci v. o. s.).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2051/2007, ze dne 19.8.2009

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněného C. (L.) N° 11 S.A., zastoupeného advokátkou, proti povinným 1) L. K., a 2) JUDr. S. Z., pro 2 016 415,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 33 Nc 354/2006, o dovolání oprávněného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2006, č. j. 19 Co 327/2006-43, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2006, č. j. 19 Co 327/2006-43, a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 3. 5. 2006, č. j. 33 Nc 354/2006-34, se ruší a věc se vrací obvodnímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

V záhlaví uvedeným rozhodnutím městský soud k odvolání oprávněného potvrdil usnesení ze dne 3. 5. 2006, č. j. 33 Nc 354/2006-34 (jímž obvodní soud zamítl návrh na nařízení exekuce podle vykonatelného platebního rozkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 8. 1999, sp. zn. 19 C 200/99, k uspokojení pohledávky oprávněného v částce 2 016 415,-Kč, náhrady nákladů předcházejícího řízení v částce 80 660,-Kč a nákladů exekuce). Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že oprávněný nedoložil ve smyslu § 36 odst. 4 z. č. [120/2001](#) Sb., že na něj přešla pohledávka za povinnými. Soudy shodně dovodily, že oprávněným předložená smlouva o postoupení pohledávky ze dne 21. 7. 2003 č. BBL03P2912 dokládá pouze postoupení pohledávky, kterou měla Česká spořitelna a. s. za společností M. veřejná obchodní společnost a nikoliv za povinnými. České spořitelně a. s. byla pravomocným a vykonatelným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 3. 1996, č. j. 49 Cm 17/96-25, přiznána pohledávka vůči společnosti M. v. o. s. ve výši 1 283 290,50 Kč s příslušenstvím a platebním rozkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 8. 1999, č. j. 19 C 200/99, pohledávka vůči povinným jako ručitelům M. v. o. s. ve výši 2 016 415,- Kč s příslušenstvím. Výše uvedenou postupní smlouvou oprávněný nabyl pohledávku z úvěrové smlouvy ze dne 11. 6. 1991 č. 2508-215134-2, vůči společnosti M. v. o. s. ve výši 1 989 972,54 Kč a nikoli k exekuci navrženou pohledávku vůči fyzickým osobám. Obě pohledávky nelze zaměňovat a postoupením získanou pohledávku vůči společnosti není možno vymáhat na fyzických osobách (byť by byly ručiteli společnosti).

V dovolání, jehož přípustnost odvozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), oprávněný namítá dovolací důvod dle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. (rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci). Zásadní právní význam spatřuje v řešení otázky, zda je ručení společníků veřejné obchodní společnosti za závazky společnosti dle § 86 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obch. zák.“), právem spojeným s pohledávkou a přechází na postupníka s pohledávkou ve smyslu § 524 odst. 2 zákona č. [40/1964](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obč. zák.“). Oprávněný je přesvědčen, že nabytí-li smlouvou o postoupení pohledávky od České spořitelny a. s. jako postupitele pohledávku z úvěrové smlouvy ze dne 11. 6. 1991 č. 2508-215134-2, za obchodní

společností M. v. o. s., přešlo na něj ve smyslu ustanovení § 524 odst. 2 obč. zák. i příslušenství této pohledávky a všechna práva s ní spojená, včetně jejího zajištění zákonným ručením společníků za závazek společnosti. Prokázal-li zákonem stanoveným způsobem nabytí pohledávky za veřejnou obchodní společností postoupením, současně řádně prokázal i přechod jejího příslušenství a práv s ní spojených, včetně zajištění ručením společníků. Oprávněný přitom předložil i řádný exekuční titul - ověřenou kopii platebního rozkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 8. 1999, sp. zn. 19 C 200/99, zavazujícího povinné fyzické osoby k úhradě vymáhané pohledávky České spořitelně a. s. Proto dovolatel navrhl, aby dovolací soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání a dospěl k závěru, že dovolání je přípustné, protože směřuje proti rozhodnutí odvolacího soudu, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam daný tím, že řeší právní otázku v rozporu s hmotným právem (§ 237 odst. 1 písm. c/ a § 238a odst. 1 písm. c/, odst. 2 o. s. ř., ve znění do 30. 6. 2009).

Jelikož vady podle ustanovení § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 o. s. ř. (tzv. zmatečnosti), k nimž je dovolací soud - je-li dovolání přípustné - povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), v dovolání namítány nejsou a nevyplývají ani z obsahu spisu, a protože jinak je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem včetně jeho obsahového vymezení (§ 242 odst. 3 věta první o. s. ř.), je předmětem dovolacího přezkumu závěr odvolacího soudu, že pohledávka z ručení společníků za závazky veřejné obchodní společnosti dle § 86 obch. zák. není právem spojeným s pohledávkou ve smyslu § 524 odst. 2 obč. zák. a na postupníka tudíž s postupovanou pohledávkou nepřechází.

Právní posouzení je ve smyslu ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Právní názor odvolacího soudu, že pohledávka vůči společníkům v. o. s. ručícím za závazky v. o. s. není právem spojeným s pohledávkou vůči v. o. s., a proto s ní nepřechází na postupníka ve smyslu § 524 odst. 2 obč. zák., není správný.

Podle § 524 odst. 2 obč. zák. platí, že s postoupenou pohledávkou přechází i její příslušenství a všechna práva s ní spojená.

Podle § 86 obch. zák. platí, že veřejná obchodní společnost odpovídá za své závazky celým svým majetkem. Společníci ručí za závazky společnosti veškerým svým majetkem společně a nerozdílně.

Postoupením přechází na postupníka pohledávka s příslušenstvím a veškerými právy s ní spojenými, a to v tom stavu, v jakém se nacházela v době postoupení. Současně s pohledávkou tak přechází i tv. vedlejší práva, i když nejsou ve smlouvě o postoupení pohledávky výslovně konkretizována. Není přitom rozhodné, zda právo spojené s postoupenou pohledávkou je či není samostatně uplatnitelné. Takto může přejít kupříkladu i právo na smluvní pokutu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2006, sp. zn. 32 Odo 473/2005). Právy s pohledávkou spojenými jsou podle ustálené soudní praxe i práva věřitele ze zajištění pohledávky, a to i vůči třetím osobám. Na postupníka tak přechází i existující zajištění pohledávky (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2003, sp. zn. 21 Cdo 306/2003, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 4, ročník 2004 pod č. 31, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 3. 2007, sp. zn. 20 Cdo 1352/2006).

Lze tedy uzavřít, že s postoupením pohledávky za veřejnou obchodní společností přechází na nabyvatele i právo ze zajištění této pohledávky ručícími společníky. Na postupníka přechází rovněž právo domáhat se soudního výkonu rozhodnutí zavazujícího hlavního dlužníka (v. o. s.), tak i

rozhodnutí, jímž jsou zavázáni k plnění postoupené pohledávky dlužníkovi ručitelé (společníci v. o. s.). Vždy je však nezbytné zkoumat, jaká pohledávka byla smlouvou postoupena a zda je dostatečně specifikována (předložená postupní smlouva neuvádí „pohledávku ze smlouvy o úvěru“, ale „...pohledávku vyplývající ze smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 28. 2. 2003, č. IC030246...“).

Nejvyšší soud proto - aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první o. s. ř.) - napadené rozhodnutí zrušil a jelikož důvody, pro které bylo zrušeno, se vztahují i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zrušil i je a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, odst. 3, věta druhá, o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)